

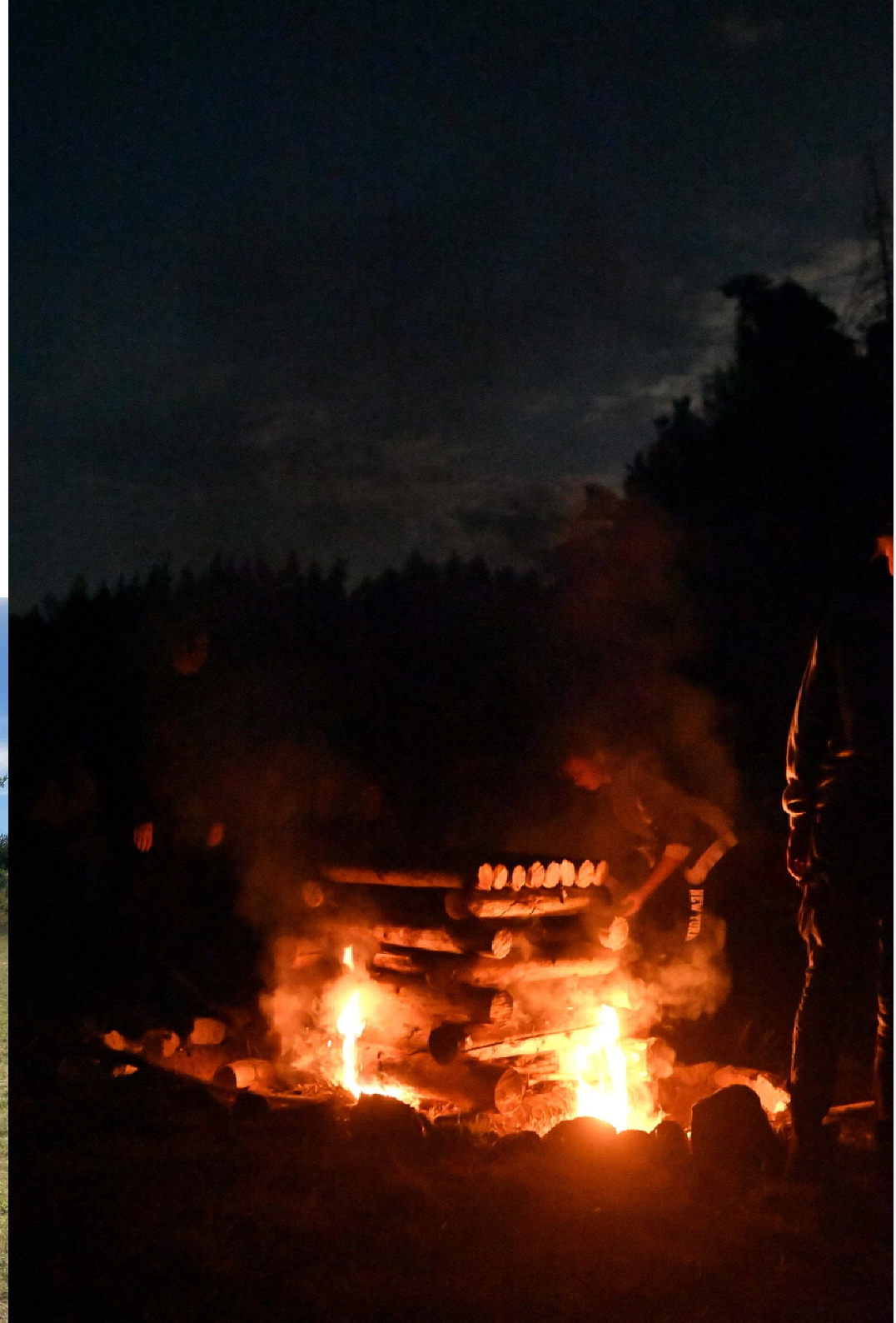
Tábor Kadov: Japonsko

II. běh | 22. 7. – 12. 8. 2022

*Děti, rodiče i prarodiče,
to si takhle pořídíte kdesi na bleším trhu loutnu a najednou se dostanete do spárů
d'ábelského reje Oni, který si právě pro vás dojde až z Japonska. Vítek o tom ví
zdaleka nejmíc, jen si to úplně nepamatuje. My ostatní si pamatujeme víc, tak
jsme si to sepsali, kdybychom něco třeba zapomněli. Nejen ze zápletek onoho
zapeklitého dobrodružství, ale taky z příhod, co nás za tři týdny potkaly.*

Arigato za to, že jste tu s námi.

Loukaři

Celotáborové dobrodružství

Náš příběh začal podivným, strašidelným, hlučným, byť bezeslovným setkáním. Potkali jsme stvoření, která jako by vůbec nebyla z našeho světa. Vysoké rohy, hřmotná těla, velké nozdry. Hlavy rudé a těla černá, kolem létaly jiskry a postavy nám zatarasily cestu zpět do tábora. Raději jsme ustoupili. S obavami z neznáma jsme přeci šli spát, a probudili se do ještě větších strachů.

Vítkovi totiž začaly černat ruce.

Protože jsme nevěděli, co s tím, obrátili jsme se s dotazem na internet. Objevili jsme video, v němž se mluví o japonských mytologických postavách – krom jiných i o démonickém reji Oni a jeho prokletí. Duše, které se upsaly ďáblu Akumovi výměnou za nějakou protislužbu, se v čase proměnily na demony samotné a jejich vůle Akumovi propadla.

Černání rukou ovšem nebyl konec, Vítek posléze začal slyšet hlasy. Ty jej, a tedy i nás, dovedly až k bráně, která vypadala jako japonská brána Torii. U ní stála postava s tváří lišky, oděná v bílém, která se ze všeho nejvíce podobala kitsuné, další z postav z videa. Představila se jako Zenko, dobrá a spravedlivá kitsuné. Potvrdila, že nás opravdu potkal rej démonů Oni a že se mezi nimi nachází duše, kterou je možno ještě zachránit. Poté pomocí jednoho ze svých magických ocasů získala z brány zdobený tubus. Ten nám společně s dalším ocasem předala a pozvala nás na druhý den na pátku na čaj.

Tubus ukrýval listiny popsané japonskými znaky. Stejnými, které se nacházely na bráně. Asi abeceda, řekli jsme si a listiny se nám podařilo přeložit. Všechny do jednoho byly smlouvami s Akumou. Jedna z nich nám mezi všemi přišla ojedinělá – člověk se v ní Akumovi upsal z nesobeckého důvodu. Tuto osobu jsme si proto vybrali jako hodnou osvobození, což jsme také Zenko pověděli následující den na čajovém obřadu.

Zenko nás pohostila čajem, podarovala dalším ocasem, také svou důvěrou v to, že se nám duši vysvobodit podaří, a tajemnými předměty – stříbrným listem, mapou s klíčem a hlavolamem. Vše jsme rozlouskli a díky tomu našli nádobu Kusuri. Tekutina v ní obsažená měla aktivovat ocas a na oplátku od něj přijmout magickou sílu k přemožení černých bojovníků Senshi. Ti chránili meč Juken a především sošku Hiroko nezbytnou pro osvobození oné prokleté duše.

Zjevení Yaka, noční souboj a teror Oni

Jenže co se nestalo... Než ocas kitsuné stačil předat svoji sílu tekutině z Kusuri, a podle legendy k tomu bylo zapotřebí celého jednoho dne, ukradl nám ho Yako – nogitsune. Ten jako by z oka vypadl Zenko, tedy rovněž s tváří lišky, byl však tmavý a vypadal nepřátelsky. Co dál? Bez ocasu jsme se nemohli hnout z místa. Naštěstí nám Zenko odkázala ještě jeden ocas, a tak se naše vysvobozovací akce protáhla pouze o den.

Vyrazili jsme tedy podle klíče a mapy do nočního Kadova přemoci Senshi. V šesti skupinách, každý z nás vybaven injekčními stříkačkami naplněnými tekutinou z Kusuri, jsme přemohli všechny Senshi. Až na toho posledního, který nás čekal v temné zahradě. Toho jsme udolali tím, že jsme získaným mečem probodli černou kapku, jeho život, a – Hiroko byla naše. Stačilo ji už jenom zasadit do podivného kamene pod bránou Torii. A zadařilo se, Oni se objevili!

Jeden začal padat k zemi a... A nezjevil se člověk, nýbrž Yako! Byli jsme dost opaření, nezmohli se na slovo, a tak se promluvy ujal Yako. Trochu se nám vysmál za náš pokus a zároveň nás trochu znejistěl, protože pověděl, že nám Zenko neříká celou pravdu.

Mnohem horší než náš neúspěch bylo, že Vítek, jehož stav se předchozí dny zhoršoval, zkameněl a bez jediného ohlednutí zpět se vydal za Oni.

Odešel prostě s nimi! Uf...

Měli jsme o něj hrozný strach a cítili jsme se na hlavu poraženi, tak jsme požádali Zenko o pomoc. Chtěli jsme vědět, co se stalo a jak Vítku zachráníme. Odpovědí nám však nebyla pomoc od Zenko, nýbrž teror od Oni. Nastražili nám do svačiny a do pošty červy, přepadli náš tábor, zapálili zvoničku, pobořili stany – a to už bylo na nás dost. Rozhodli jsme se radši vyputovat z tábora, protože na čtyři skupiny roztroušené v okolí Kadova se hůře cílí. Vrtaly v nás ale otázky: Kde je Zenko? A přijde na pomoc?

To nás vedlo ke změně taktiky. Již jsme ji neprosili o pomoc, ale pozvali jsme si ji na čaj, tak jako ona pozvala nás. K našemu překvapení (nebo ne?) dorazil Yako. A řekl nám, že Zenko náš vzkaz nedostala, ale že on sám nás zve na příští den k bráně – něco by nám prý chtěl ukázat.

Sestry a lest, hádanka a Máme Vítka!

A ukázal. Dal nám možnost nahlédnout do minulosti skrze bránu Torii, v níž nám vyjevil příběh sester Takei, které se jmenovaly Sumiko a Yumiko. Příběh o tom, jak se Sumiko stala kitsuné podepsáním smlouvy a zdánlivým ošálením ďábla tím, že místo sebe upsala svou sestru s téměř identickým jménem.

Jak ale každá legenda praví, ďábel se nedá tak lehce ošálit... Akuma rozzloben nebyl, neb je sám Isti pán. Vytvořil proto Zenko protipól, vytvořil Yaka jako entitu, jež bude vyvažovat Zenko a jejíž existence úzce závisí na existenci Zenko.

Také nám objasnil, jakým způsobem upsala Zenko našeho Vítka – pomocí Tsukumogami, věci, jež má svou vlastní mysl, v tomto případě loutny. Yakův cíl byl jasný, nechtěl zrušit smlouvu Yumiko, zanikl by totiž sám. Chtěl, abychom přestali věřit Zenko, a to se také stalo. Pozvali jsme si ji pěkně na kobereček, aby nám řekla pravdu a také aby nám pomohla získat Vítka zpět. Zenko přišla s pokorou a s prosbou, abychom jí i nadále důvěřovali a pomohli jí. Na důkaz toho nám svěřila svůj poslední ocas a přislíbila, že zjistí, jak Vítka získat zpět.

Slovo dodržela. Její vzkaz nám vydala brána po použití ocasu. Měli jsme se znova utkat se Senshi, tentokrát to ale nebyl zápas silový, nýbrž souboj logiky a chytrosti. Po vyřešení hádanky nám jeden ze Senshi vydal Tsuyoi – červený střepeček, který dodal vyhaslou sílu sošce Hiroko. Bez ní přece, věděli jsme, nevysvobodíme Yumiko a především Vítka.

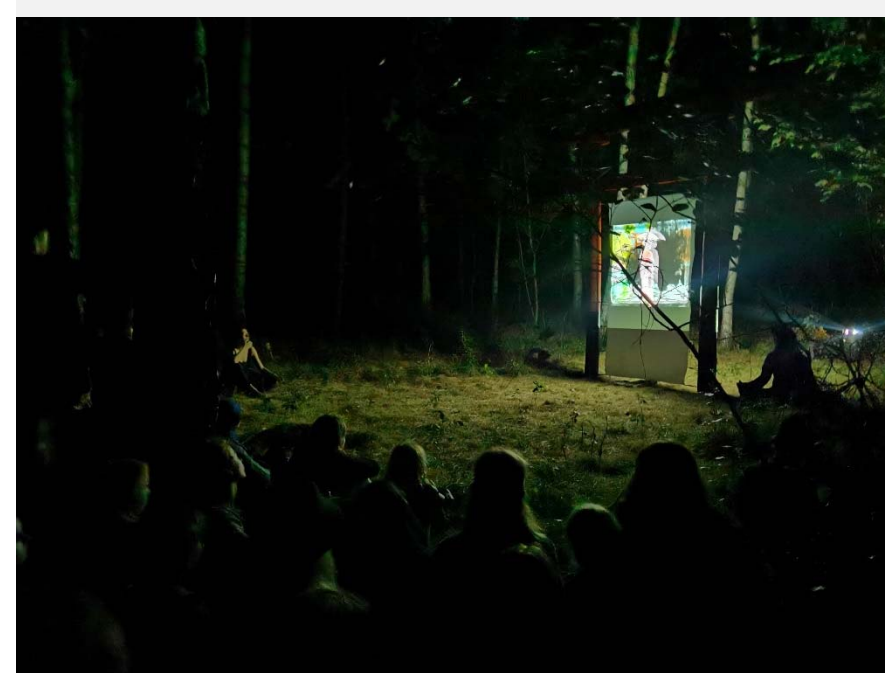
A ono se podařilo!

Najednou se mezi démony Oni objevili nejen Yumiko, zbavená své kletby, ale hlavně Vítek, červený a černý jako démoni Oni, ale při smyslech a zdráv. Neměli jsme snad za celý tábor takovou radost a volali jsme „Máme Vítka, máme Vítka!!!“

Vtom se za námi objevila Sumiko, tentokrát už ve své lidské podobě. Její podstata kitsuné zanikla a společně s ní i Yako. Obě sestry Takei nám poděkovaly a odešly spolu za honem Oni dožít to neurčito času, co ještě měly, spolu.

Dobrodružství bylo u konce, nás ještě čekal poslední vzkaz od Sumiko. A poděkování v podobě malých bílých hrníčků, z nichž jsme pili na jejím čajovém obřadu.

Kanpai! To je japonsky Na zdraví!

Koho jsme potkali

Zenko/Takei Sumiko

Zenko je kitsuné, mytická postava. Původně žila a existovala jako Takei Sumiko. Sumiko proto, aby získala moc kitsuné, upsala d'áblu svou sestru Yumiko. Když se stala zenko-kitsuné, přestala si svou původní identitu jako Sumiko uvědomovat, zůstala pouze Zenko, a to v podobě lišky oděné do bílých šatů, která vlastní až devět magických ocasů.

Yako

Yako je nogitsune, entita, která vznikla k vyrovnání rovnováhy vůči zenko-kitsuné. Yako o sobě mluvil ve třetí osobě a vždy myslel jen na svoje zájmy. V mnohém nám uškodil, leccos nám svou upřímností objasnil. Stejně jako Zenko i on na sebe vzal podobu lišky, jen zvolil tmavé barvy.

Takei Yumiko

Mladší sestra Sumiko, kterou čekal osud jednoho z Oni, dokud se nám ji nepodařilo osvobodit.

Akuma

Ďábel, který láká lidské duše do svého démonického reje Oni podepsáním smlouvy. Sice jsme ho ani neviděli, ani neslyšeli, ale stejně z něj šel strach.

Oni

Démoni Oni bývali lidé, ovšem každý z nich upsal dobrovolně svoji duši ďáblu Akumovi výměnou za pomíjivé výhody, jako je bohatství, síla či láska. Postupně každý z nich ztratil svoji vůli a její místo zaujala vůle masky Oni. Démoni cestují po světě v divokém honu a sbírají duše, které se k nim přidají.

Senshi

Černí zakuklení bojovníci stvoření nejprve k ochraně Hiroko, později k ochraně symbolů na kamenech, od nichž vedla cesta ke Tsuyoi.

Tematické dny

Tři dny, které se od ostatních trochu lišily. Prožili jsme v nich totiž samostatný příběh. Které to byly?

Japonský

Vyzkoušeli jsme si téměř opravdový japonský den. I císař a císařovna přišli, a prý že jestli si dokážeme vysloužit za den dvanáct květů sakury. Dokázali jsme. Japonsky jsme si taky trochu popovídali i zazpívali, uváleli jsme si sushi, vyskládali origami, lehkou rukou si zkusili kaligrafii a vytvořili destičky ema. Císař i císařovna jen hleděli.

Hry a činnosti: Harpyje, Statek, prezentace o Japonsku, výroba.

Pohádkový

V japonském císařství zemřela císařovna Murasaki. Císař Toyonari Fujiwara si brzo poté vzal novou ženu, zlou Terute. Ta však nenáviděla svou nevlastní dceru, princeznu Hase-Hime. Pokoušela se jí různými způsoby zbavit, ale princezna se s pomocí Loukařů ubránila a zlá Terute utekla ze země.

Hry a činnosti: Hunger games, Denní Prometheus, Mapky.

Divadelní

Zrána přišel japonský principál i se svými herci a neodešel, dokud nám nepověděl všechno možné o japonském divadle. Navečer nás v lampionovém průvodu zavedl k lesu, kde proběhla divadýlka.

Hry a činnosti: Magie, Hrady, divadýlka, prezentace o japonském divadle.

Co jsme měli na táboře

Brána Torii

Veliká, červeno-černá, v lese v březovém hájku ukrytá. Tradiční dřevěná japonská brána Torii, ze které jsme nejprve získali japonskou abecedu k překladu Smluv s Akumou. Skrže bránu se k nám, s pomocí ocasů od kitsuné, dostaly Smlouvy s Akumou a vzkaz od Zenko. A také jsme se skrže ni dívali na příběh Sumiko a Yumiko.

Smlouvy s Akumou

Sedm listin napsaných v japonských znacích. S pomocí abecedy napsané na bráně se nám je podařilo přeložit a ukázalo se, že jsou to smlouvy s ďáblem, Akumou, v nichž jednotliví lidé upsali svoji duši výměnou za jistou službu či dar. Yako nám také za zády Zenko předal smlouvu, v níž Zenko upsala duši Vítka.

Vzkazy

Modré a složené do origami lišky, tak vypadaly vzkazy psané Zenko. Ten, který jsme získali z brány, měl klíčový význam při druhé vysvobozovací akci – teplem totiž zmizel text a zbyl pouze znak zásadní pro další krok.

Stříbrný s vyrytým písmem, tak vypadal vzkaz nám předaný od Zenko. Ta ho však nevytvořila, vyprávěl o Hiroko a šlo o obecné podmínky, jak osvobodit duše z prokletí Akumova.

Bojová zbraň a na ní papírová zpráva, tak vypadal vzkaz psaný Yako. Sdělil nám v něm, kde se s ním máme potkat.

Video na youtube

Hledané a nalezené po prvním setkání s Oni. Na kanále Miss Tokio se v něm objevilo několik mytologických stvoření: Kitsuné, Tengu, Oni, Tsukumogami, Kappa, Yurei, Akateko a Akaname.

Loutna - Tsukumogami

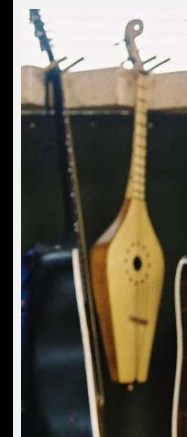
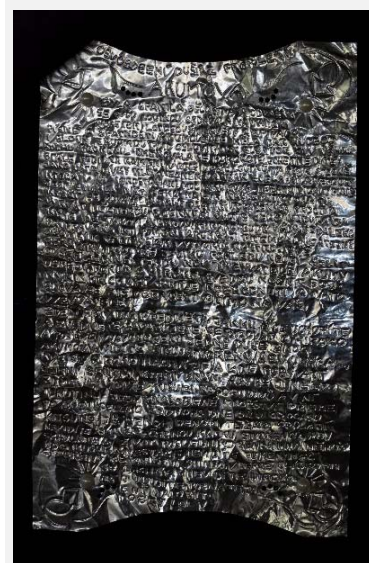
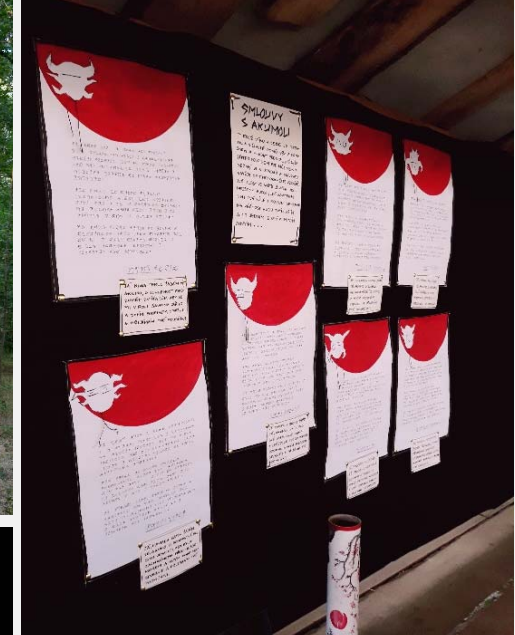
Loutna, kterou našel Vítek na blešáku, která ale byla ve skutečnosti tsukumogami. Tsukumogami loutna byla úslužná Zenko, a proto se jí povedlo Vítka upsat Akumovi.

Hiroko

Soška dívky, kterou do této podoby zaklel Akuma. Získali jsme ji po souboji se sedmi Senshi v noční kadovské zahradě. Její zasazení do podstavce pod Bránou vedlo k vysvobození vybraných Oni z reje.

Kusuri

Malovaná váza s tekutinou. Ocas darovaný Zenko tekutině dodal sílu potřebnou k přemožení Senshi.

Juken a Shinzo

Juken je meč nalezený v kadovské zahradě, stvořený ke zničení Shinzo. A Shinzo černá kapka ochraňující sílu posledního Senshi.

Hanjie a mapa

Hanjie je tradiční japonský rébus, který nám předala Zenko. Coby řešení vystoupil z papíru králík, v jehož oku – jak nám ukázala mapa – bylo třeba hledat Kusuri.

Čizu

Mapa, která ukazovala, kde se nachází sedm Senshi.

Tsuyoi

Spletené pramínky červených třásní, které jsme získali po vyřešení zapeklité hádanky. Zavěšené do zlatých lupenů v jejich černých drdolech dodaly Hiroko novou sílu – a my díky tomu vysvobodili Vítku.

Vlajky a kameny se znaky

U šesti bílých vlajek měli svou základnu Senshi, u každé vlajky ležel kámen s jedinečným znakem. Ta místa bylo zapotřebí objevit, černého bojovníka obelstít a znak natočit.

Závěrečný dar

Malý bílý hrníček. Na jeho dně je černá hlava lišky, na vnitřní straně japonsky napsané Děkuji a na spodku japonské K a číslice 22 – tedy Kadov 2022. Jsou to ty hrníčky, z nichž jsme během tábora pili během čajového obřadu. Na konci tábora nám Zenko každému jeden věnovala.

Rozlišení družinek

Pletený náramek pro každého s kovovým kroužkem uprostřed. Byly vyvedené v osmi barvách (červená, fialová, oranžová, světlemodrá, šedá, tmavěmodrá, zelená, žlutá) pro dětské družinky a v černé pro vedoucí.

Bodování družinek

Osm vlajek v barvách jednotlivých družinek zavěšených pod stropem jídelny. Dovnitř si děti samy namalovaly znak své družinky. Po stranách na základě získaných bodů přibývaly zlaté ornamenty – něco mezi sluníčkem a hvězdou. Vlajky se přemisťovaly podle aktuálního pořadí.

Bodování jednotlivců

Veliké dřevěné otáčivé kolo v podtisku s japonským motivem. Ve středu byla jména dětí, směrem k vnějšímu okraji se zaznamenávaly bobříky a navyšovaly body. Z nich pak vyplývalo, na kterou hodnotu už dítě dosáhlo.

Vějíře

Papírové vějíře s ornamentem. Z jedné strany visely korálky za získané hodnoty, z druhé za získané bobříky. Hodnoty se jmenovaly Burakumin, Samuraj, Daimjó, Sógun. A bobříky se lovil mlčení, odvahy, přírody, rébusů, síly, šifer, tábornictví a uzlů.

Vlajky

Jedna velká – státní – vlála na stožáru nad maskovačkou.

Dvě menší – související s japonským dobrodružstvím – visely pod maskovačkou. Na první, oficiální, se vyjímala hora Fudži na pozadí červeného slunce. Na druhé, vyrobené spontánně jako dárek pro Kitsuné, si Loukař a Kitsuné podávali ruce.

Obrazy mistra Hokusaie

Pět reprodukcí děl slavného japonského umělce rozmístěných po táboře.

Znak na tričko

Tvář lišky, zpola černá, zpola bílá, s nápisem Kadov 2022 vyvedeným táborovým japonským písmem.

Zpěvník

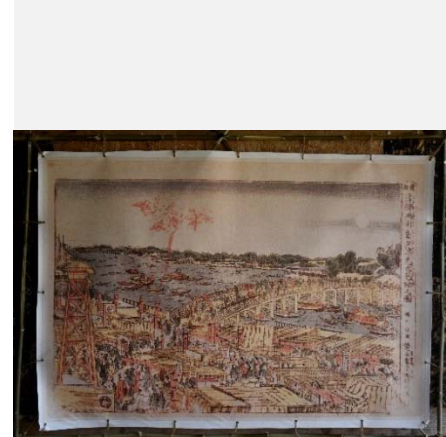
Písničky a kromě nich zase morseovka, šifry, uzle, první pomoc a mapa.

Porták a Divadelňák

Placka se špinacím špendlíkem a notou, respektive divadelní maskou.

Diplomy

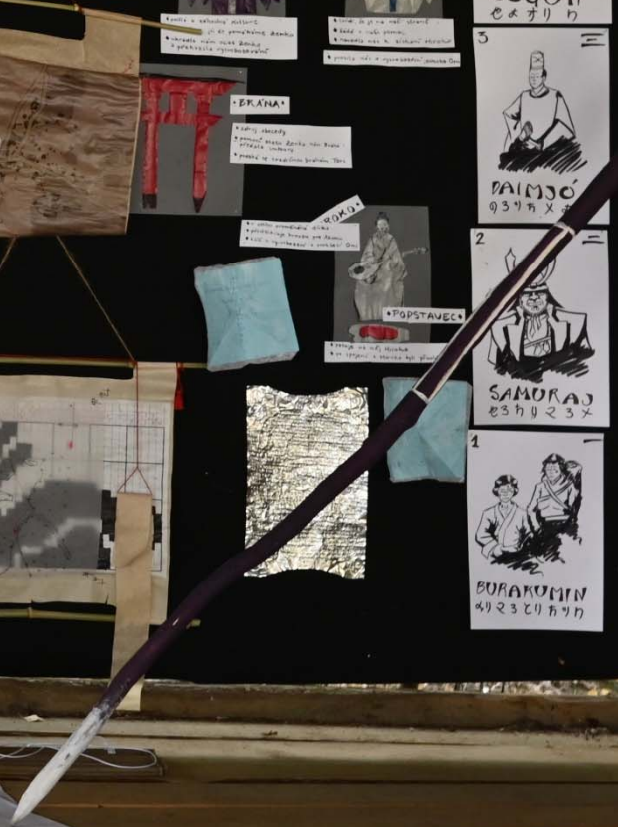
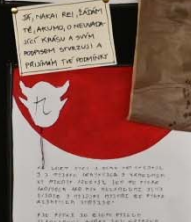
Za umístění v družinkách, jednotlivcích, za tábornickou i sportovní olympiádu, za nejlépe i nejhůř uklizený stan, za divadýlka, za Portu. Taková zajímavost, když se vedle sebe položí diplom za družinky a jednotlivce, dá to dohromady lišku, co je na tričku.

CO BYL NE VIDEL

SMLUVY S AKUMOLI
Ty chceš videt v sebe jak státa
Ta v životě pomůže a více
Čas v každé minutě, vědět že
TAKTO RODIČI MŮJÍ NEJEDNĚ
HODNĚT SVŮJ VÝMĚR A NÁVŠTĚV
HODNĚT VE SVĚTĚ ŽIVŮTÍ UOKO
HODNĚT HODNĚT SVĚTĚM
ONI TŮJ VŮLE I ROZUM SE SVĚM
NA VĚČNĚ BUDE TVŮJ VĚK
A TV ŽIVĚM Z ONĚM HODNĚ
ŽIVĚM...

Družinky

Družinky jsou uvedeny v pořadí, v němž se umístily, vedoucí a jeho pravá ruka jsou uvedeni nahoře. Děti si názvy vybíraly samy.

1. Atomový spolek Fukušima

světle modří

Hedvika Krákorová

Elia Collard

Tonda Nováček

Ondra Horák

Joey Hronešová

Ferda Škvor

Klára Svobodová

Mariánka Čížková

Ondra Hein

2. Bengoši

oranžoví

Anička Švecová

Matěj Krákora

Anežka Matějková

Clara Polcarová

Kiril Belikov

Vašek Nováček

Pěta Čermák

Jáchym Březina

Maruška Paire

3. Otokonoko

zelení

Bára Stárková

Kája Ježek

Kája Sapíková

Miki Vlček

Klárka Procházková

Emil Valchář

Lea Špoková

Lara Jaklová

Jonáš Březina

Jonáš Klein

4. Seiji

šedí

Bruno Valchář

Anička Sapíková

Klára Mezihoráková

Viki Becková

Anička Kratochvílová

Ben Mahler

Zuzka Francová

Mia Collard

Elisa Polcarová

5. Kulukulu

tmavě modří

Pepča Končelíková

Áďa Brabcová

Honzík Štursa

Leontýnka Králíková

Martin Hedbávný

Zbýša Daniček

Anička Moravcová

Bára Hamouzová

Dan Berkovič

6. Rudikadze

červení

Kiki Vlčková

Mařo Kopecký

Eliška Jarešová

Anička Hedbávná

Maruška Štollová

Radek Hein

David Biras

Marie Anna Oušková

Aneta Ungermanová

7. Čajíci

žlutí

Vincent Ježek

Matylda Gabriel

Jane Moravcová

Marek Dubišar

Bára Zimová

Vilda Čížek

Pěťa Jakl

Janička Bartolšic

Sofie Anna Šimková

8. Fialový expres

fialoví

Sofča Vlačihová

Ondra Karlík

Tomáš Kubelka

Bětko Škvorová

Sašenka Kopecká

Maruška Švecová

Vilda Jäger

Andrej Skrypničenko

Eliška Hlíšová

Pořadí jednotlivců

1. Martin Hedbávný
2. Hedvika Krákorová
3. Clara Polcarová
4. Matylda Gabriel
5. Anička Hedbávná
6. - 7. Anička Švecová
Mariánka Čížková
8. Vašek Nováček
9. Honza Štursa
10. Anička Kratochvílová

Vedoucí

Na celou dobu, na kus nebo jenom na kousek tábora.

Hlavní vedoucí

Ondra Brouk Škvor

Vedoucí a praktikanti

Pavel Poopie Nováček, Marta Ashley Babková, Nora Najimová, Eliška Gemrotová, Jan Honzáč Karlík, Natka Hronešová, Pája Dubišarová, Vincent Jakl, Saša Becková, Petr Peťan Bureš, Jan Bohouš Stuchlík, Monča Štáfová, Sára Davidová, Jan Jon Hrubý, Vítek Křelina, Jolanka Dubišarová, Natálka Dubišarová, Petr Pýtý Karlík, Ema Kalivodová, Vojta Mezihorák, Eliška Paťková, Lucka Setnická, Jiří Štollík Štolle, Ondra Haták, Eliška Palkovičová, Pavla Pája Macháčová

Zdravotnice

Bára Forgáčová, Mája Babková, Káča Steinbachová

Kuchaři

Martina Opča Hedbávná, Jan Vasil Čížek, Jan Kako Štursa

Řidiči

Marek Mařena Rachač, Hóna Karlík, Fíla Martin

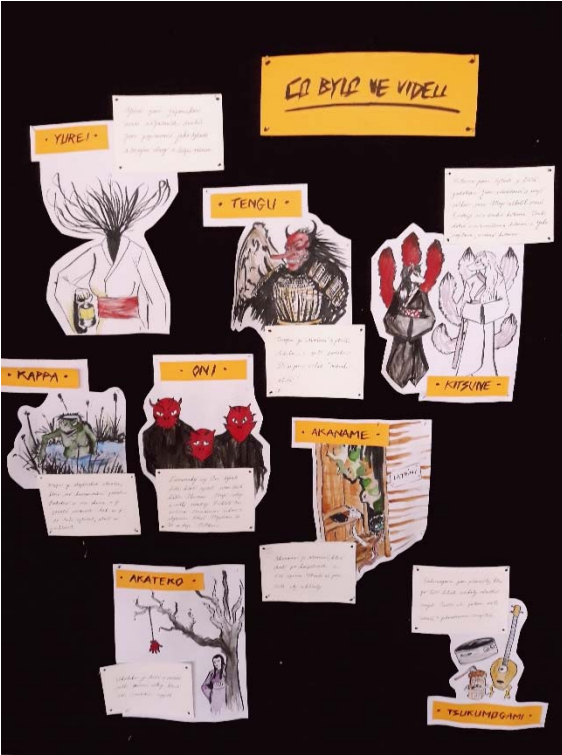
Prckové

Madlenka, Emil, Anežka, Ezra, Spýťa, Štěpánka, Magda, Fraňo, Belo, Johanka, Čenda, Alma, Ema

Společné foto

Táborová hymna

hudba: Pavel Nováček

text: Ondřej Škvor s přispěním Karla Hynka Máchy

Pod hrdou Fudži umlkly zvony, prázdná sklínka choko zpívá tóny
po trpkém saké.

Večerem smutně sakury voní, bambusem zarostly cesty koní
jsou křivolaké.

Refrén:

Démone z temnoty, vzals lidem životy.

Ty krutý démone, temnoty patrone,

neber nám životy, my nejsme jako ty, my nejsme jako ty.

Do temné zahrady s tamaryšky snes' jeřáb tančů z nebeské výšky
bělostný sníh.

Při čaji senča podaném z číšky proskočí tváří zrazené lišky
úlevný smích.

Refrén:

Démone z temnoty, vzals lidem životy.

Ty krutý démone, temnoty patrone,

neber nám životy, my nejsme jako ty,

my nejsme jako ty, my nejsme jako ty.

My nejsme – jako Oni, shrbenci před zákony,

my nejsme jako oni, co před tebou se skloní.

My nejsme jako oni!

Táborové střípky

- Na táboře pobývalo celkem **73 dětí**, ale nejvíc se jich potkalo 72.
- Po slovenských a amerických dětech s námi letos poprvé byly také **dvě ukrajinské**.
- Možná byl vytvořen nový rekord, a to v počtu **předškolních prcků**. Alma, Anežka, Belo, Čenda, Ema, Emil, Ezra, Fraňo, Johanka, Madla, Magda, Spytihněv, Štěpánka.
- Coby **budiček** nám každé ráno hrála písnička **Zní** od Marsyas.
- Jsme zase o něco chytřejší, protože máme za sebou **tyto prezentace**: Japonsko, tramping, NASA, japonské divadlo, loukařská historie.
- Asi poprvé jsme měli **dvě vlajky** odpíchnuté od celotáborového dobrodružství. Ta druhá vznikla spontánně od dětí jako dar Zenko a zavěsili jsme ji vedle té oficiálnější. Taky proto, že jsme nenašli vlajku Loukaře, takže na stožáru bylo místo.
- Na **vyputování** jsme šli takhle: nejstarší zase k lomu, větší střední kousek od rybníku Velká Kuš, menší střední taky k Velké Kuši na místo zvané Placák, nejmenší ke Kamenné Bábě u Bezděkova.
- **Divadýlka**, dětská i vedoucovská, se hrála za cípem lesa. Tedy „mimo město“, jak velí japonská tradice. Co se hrálo? Popelka, Příběh horolezce, Detektivka, Dokument, Reality show Dřevorubkyně hledá muže, Sci-fi Zelenej mimozemšťan, Gang gangsterů, Horor o vraždícím rohlíku.
- Vedoucí předvedli kus **Balada Mistra Bašó**. Asi si z něj budeme pamatovat výrok „No tak to moment!“
- U divadýlek lítal **sršeň**, ale hned zkraje jsme ho přiklopili ešusem. Po hodině jsme ho zase pustili a byl **naštvaný**.
- Proběhlo zase docela **dost scének** před hrami. Třeba Zdeno! Nebo A káves...
- Na návštěvu dorazil nedaleký **tábor vodáků**, s nímž jsme se utkali v několika sportech. Dětský fotbal vyhráli hosté, vedoucovský volejbal domácí. Výsledek přátelského klání ve hře ringo se nezapočítával.
- Síly si poměřili i **děti a vedoucí**. Zvítězila zkušenost, při Slepé stezce i při fotbale (5:0).
- Proběhla **bicí rozcvička**.

- **Svatby** se konaly v **hollywoodském stylu**. Oddávané celebrity, červené koberce, nesmlouvaví osobní strážci, šílení fanoušci, pomlouvačný bulvár.
- Loni byly aspoň čtyři, letos **jenom jeden. Táborák**. Až při vyhlašování.
- Prostřední diskotéka začínala **karaoke** vystoupeními. Asi nejvíc se chytla Hallelujah.
- Diskotékové občerstvení? Párky v rohlíku, vlastnoruční **pizza**, jednohubky.
- Jako **opakovačku** si děti vybraly **Tramvaj**. Dvakrát, to ovšem neplánovaně a kvůli dešti, se hrál taky Lalaland.
- Bruno a Eliška Paťková se na Zimním táboře vsadili. Když Brunova družinka skončí v první půlce bodování, jde **Eliška pod pumpu**. Čtvrtí z osmi, to je první polovina. A děti si při té příležitosti vzpomněly, kdo na ně při opakované Tramvaji matlal mouku.
- Pěťa Čermák zjistil někdy po polovině tábora, že **Jotálky jsou dvě**.

prosinec 2022 | Loukaři